

De nya lagarna om barn utom äktenskap, om äktenskaplig börd och om adoption...

Rydholm, P.

27 B g Br.

National Library
of Sweden

Jurid
Sv.
(Bm)
o

De nya lagarna

OM BARN UTOM ÄKTENSKAP, OM
ÄKTENSKAPLIG BÖRD OCH
OM ADOPTION

ANMÄRKNINGAR
TILL LEDNING FÖR
PASTORSEXPEDITIONEN

AF

P. RYDHOLM

.....

GÖTEBORG
GÖTEBORGS STIFTS-TIDNINGSS FÖRLAG

Kungl. biblioteket

0 0000 000057810

DE NYA
LAGARNA

OM BARN UTOM ÄKTENSKAP
OM ÄKTENSKAPLIG BÖRD
OCH OM ADOPTION

ANMÄRKNINGAR
TILL LEDNING FÖR PASTORSEXPEDITIONEN

AF

P. RYDHOLM

GÖTEBORGS STIFTS-TIDNINGS FÖRLAG

GÖTEBORG 1917
SCHÉEL & SÖGREN'S TR.

De nya lagarna — om barn utom äktenskap, om äktenskaplig börd och om adoption — hvilka utkommo den 14 juni 1917, innebära viktiga och delvis alldeles nya bestämmelser på familjerättens område. Med tillämpningen af dessa lagar får prästerskapet mycket att skaffa på olika sätt.

De viktigaste nyheterna, som dessa lagar innehålla, äro följande:

1) Bestämda, delvis ändrade bestämmelser ha gifvits därom, hvilka barn hafva äktenskaplig börd eller äro barn i äktenskap, och hvilka barn sakna äktenskaplig börd eller äro barn utom äktenskap. (Denna terminologi är nu lagfäst i stället för den förut brukliga: "äkta" och "oäkta" barn).

2) Det är numera icke tillåtet hvarken för fader eller moder till barn utom äktenskap att vara okänd.

3) Vården om sådana barn, som äro födda utom äktenskap, är uppdragen åt barnavårdsnämnden, som har att för hvarje sådant barn förordna en barnavårdsman, hvilken har till uppgift att i alla afseenden bevaka moderns och barnets rätt och föra deras talan.

4) Det är nu, under vissa villkor, tillåtet att adoptera ett barn, ja, äfven en vuxen person, och kommer den adopterade i alldeles samma förhållanden till adoptivföräldrarna, som om han vore deras i äktenskap födda barn.

Att dessa lagar komma att gifva prästerskapet ökade skrifgöromål, är ingenting öfverraskande, ty det göra, snart sagdt, alla nya lagar. I följd däraf har den 23 nov. 1917 utkommit en K. förordning om ändrad lydelse af vissa §§ i kyrkoskrifningsförordningen, som det nu gäller att åtlyda.

Afsikten med det följande är, att det skall tjäna till ledning för prästerskapet vid handhafvande å pastors-expeditionen af de sålunda utkomna författningarna.

Barn i äktenskap.

1) Rörande den frågan, hvilka barn ha äktenskaplig börd eller äro barn i äktenskap, får första paragrafen i lagen om äktenskaplig börd noga beaktas. Den innehåller, att barnet har äktenskaplig börd i hvarje fall, då modern vid barnets födelse är gift, äfvensom när barnet födes så kort tid efter äktenskapets upplösning genom döden eller genom äktenskapsskillnad, att mannen kan vara dess fader. Då ett barn anmäles, hvars moder är gift eller kortare tid förut varit gift, skall kvinnans man undantagslöst alltid skrivas som barnets fader. Det hjälper icke, om pastor och hvar man vet, att mannen har varit 20 år i Amerika. Det hjälper icke, om kvinnan försäkrar, att hon har detta barn med en annan man. Det hjälper icke, om denne andre man försäkrar, att han är barnets fader. Den äkta mannen skall i alla fall skrivas såsom fader till barnet. Hvar man förstår, att pastor därigenom ofta tvingas att i kyrkoböckerna skriva något, som han vet vara oriktigt. Men så ville lagutskottet och riksdagen obönhörligen ha det.

En konsekvens af denna lagens föreskrift är, att pastor bör, då han utskrifver flyttningsbetyg för en hustru, som flyttar utan att följa sin man, å hennes betyg utskrifva icke blott mannens namn och yrke, såsom redan är föreskrifvet, utan också mannens födelse-dag. Åtminstone bör detta alltid ske, när kvinnan redan har barn med en annan man. Detta är visserligen ingenstädes föreskrifvet, men pastor i inflyttningsförsamlingen behöfver ju denna uppgift för sin födelse-och dopbok, om kvinnan sedan föder barn, och det är

vida mindre besvär att göra den anteckningen å betyget, än om pastor i inflyttningsförsamlingen sedan skall skrifva och fråga efter mannens födelsedag och denna skrifvelse skall besvaras.

Uppenbart är, att, då enligt nämnda lag en frånvarande man skrives som fader till sin hustrus barn, det icke kan undvikas, att emellanåt såsom fader till ett barn skrives en person, som längesedan är död. I sådana fall händer det kanske oftast, att underrättelse om hans död aldrig ingår. Då kan ingenting göras åt saken. Men det kan också hända, att underrättelse ingår om hans död. Finner pastor då, att han dött så lång tid före barnets födelse, att han, äfven om han varit hemma, ej kunnat vara barnets fader, så får anteckningen, att han är fader, anses som en felskrifning, och pastor får utan vidare omständigheter vidtaga rättelse därpå. Det kan också förekomma, att den bortovarande mannen blir af domstol dödförklarad, och att domstolen bestämt hans antagna dödsdag till sådan tidpunkt, att han, äfven om han varit hemma och verkligen dött den dagen, icke kunnat vara fader till barnet. Då betraktas på samma sätt anteckningen som en felskrifning, som pastor på egen hand får rätta.

Nu kan det hända, att hustrun söker och erhåller skillnad från mannen enligt 6 kap. 6 § i lagen om äktenskaps ingående och upplösning. Det har då visserligen inför domstolen bevisats, att mannen varit borta minst tre år. Därmed kan man tycka, att det också skulle vara bevisadt, att han icke kan hafva varit fader till ett barn, som blifvit födt efter det första af de åren. Men lagen tillåter icke en sådan tolkning. Vill man styrka, att barnet saknar äktenskaplig börd, får den saken särskildt underställas domstolens pröfning och afgörande.

Huru lång tid efter äktenskapets upplösning ett barn kan vara födt och dock anses hafva äktenskaplig börd,

därom finnes ingen bestämmelse. Till dess att sådan till äfventyrs meddelas, torde pastor lämpligen kunna rätta sig efter K. Maj:ts dom den 13 maj 1829, som förklarade ett barn vara oäkta, som föddes 320 dagar efter mannens död, samt lagberedningens år 1847 uttalade grundsats, att ett hafvandeskap icke kan räcka mer än 300 dagar.

Hvad som stadgats genom den ifrågavarande första paragrafen gör det synnerligen viktigt, att föreskriften i kyrkoskrifningsförordningens 30 och 31 §§ noga efterleves. Nu försummas detta ofta. Är en man skriven i en församling och hans hustru i en annan och mannen dör, utan att pastor i den församling kvinnan tillhör får kunskap därom, så kan det få till följd, att denne skrifer det ena barnet efter det andra såsom barn af en död fader.

2) Den andra bestämmelsen därom, hvilka barn hafva äktenskaplig börd, finnes i lagens 8 §. Om föräldrarna till ett utom äktenskap födt barn ingå äktenskap med hvarandra, så erhåller barnet äktenskaplig börd. Detta är ingen nyhet. Så har det äfven förut varit. Att ett sådant barn har äktenskaplig börd, plägar betecknas på det sätt, att vid dess namn skrives "legit." (= legitimeradt). Det är praktiskt att göra detta, ty däraf ser man, att dess familjeställning af pastor blifvit konstaterad. Det bör emellertid påpekas, att det är af vikt, att, om pastor icke redan af födelse- och dopboken ser, att de hafva barnet gemensamt, han utfrågar dem om saken. De ha själfva sällan vett på att anmäla förhållandet. Särskildt är saken viktig, om barnet icke är kyrkobokfördt i den församling, där lysning uttages, ty då vet pastor icke om dess tillvaro.

I detta sammanhang är ytterligare att märka, att, om en gift kvinna födt barn med en annan man och domstol förklarar detta barn sakna äktenskaplig börd, och kvinnan blir skild från sin man och gift med bar-

nets fader, blir barnet ett barn i äktenskap, ett legitimeradt barn, oaktadt det är födt i hor. Detta är alldeles nytt. Förr kunde sådant barn icke legitimeras.

Barn utom äktenskap.

Hvilka äro barn utom äktenskap?

Barn utom äktenskap är hvarje barn, hvars moder vid barnets födelse icke är gift (vigd), så ock barn, som födes af änka eller frånskild hustru så långt efter äktenskapets upplösning, att mannen icke kan vara barnets fader, och slutligen barn, rörande hvilket domstol förklarar, att det saknar äktenskaplig börd. Den gamla lagen, att barn af häfdad fästekvinna och i vissa fall barn, som aflats under äktenskapslöfte, är äkta, är upphäfd. Upphäfd är äfven från den 1 januari 1918 § 8 mom. 1 i lagen den 12 november 1915 om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om äktenskaps ingående och upplösning, hvilken bibehöll bestämmelsen, att vissa barn voro äkta, ehuru föräldrarna icke voro gifta. Nu äro, som sagts, alla barn af föräldrar, som icke äro gifta, barn utom äktenskap.

Härvid äro dock vissa öfvergångsbestämmelser att iakttaga. Barn, som aflats före den 1 januari 1918 (det vill i allmänhet säga: "som födas under de 9 (10 ?) första månaderna af år 1918), är, oaktadt föräldrarna icke blifvit gifta, dock äkta barn i följande fall:

1) om det är barn af häfdad fästekvinna, hvarom talar i det förut gällande 15 kap. 13 § kyrkolagen (i de flesta fall betyder det: om det är afladt efter uttagen lysning);

2) om det är afladt under äktenskapslöfte och antingen domaren förklarar löftet fast eller mannen låtit kyrkotaga kvinnan såsom sin äkta hustru;

3) om det är afladt i lönskaläge men föräldrarna sedan före 1917 års slut ingått trolöfning.

Om sådan trolofning, som i sista stycket nämnes, vet pastor i de flesta fall intet, så vida ej lysning uttagits. Dock kan det ha förekommit, att han fått veta det. Försiktighet är nödvändig, om de efter ingången af år 1918 uppge, att de voro trolofvade före 1917 års slut, då torde saken på något sätt behöfva styrkas. Det är ock att märka, att om lysning uttagits och barnet är afladt därefter, dock före 1917 års slut, så förblir barnet äkta, äfven om lysningen på grund af den nya äktenskapslagens bestämmelser förfallit.

Tillsvidare komma således att i kyrkoböckerna stå antecknade tre slags barn: barn i äktenskap, barn utom äktenskap och äkta barn.

I alla de fall, då ett barn enligt dessa öfvergångsbestämmelser är äkta barn, skall i kyrkoboken i kol. 14 för ett sådant barn uttryckligen skrivas, att det är äkta barn af de och de föräldrarna.

Att termen "äkta barn" skall användas, är icke uttryckligen föreskrifvet, men dels är detta en konsekvens däraf, att dess före 1918 innehafda ställning som "äkta" bibehållits, dels är det ju icke ett barn utom äktenskap i detta ords nu införda mening och ej heller kan det heta "barn i äktenskap" då intet äktenskap ingåtts.

Anmälan af födelse af barn utom äktenskap.

Då ett barn utom äktenskap är födt och barnmorska har biträdt vid förlossningen, åligger det henne att inom tre dagar till pastor i den församling, där nedkomsten skedde, anmäla födelsen och därvid uppgifva kvinnans man, födelsetid, kyrkobokföringsort samt bostad därstädes. Har barnmorskan tillkallats, först sedan barnet är födt, skall hon ofördröjligen göra denna anmälan. Har kvinnan med sig något slags prästbetyg, är barnmorskan skyldig att bifoga detta vid sin

anmälan, men det bör, sedan pastor däraf hämtat behöfliga upplysningar, af honom återställas.

Denna anmälan är icke att förblanda med den anmälan om barns födelse, som stadgas i K. förordn. den 11 februari 1887, hvilken i allmänhet sker vid barnets anmälan till dop och med hvilken skall följa uppgift om barnets namn, hvilket denna barnmorskans första anmälan i regel icke kan innehålla. Skulle i något fall fullständiga uppgifter redan nu kunna lämnas, så räcker det naturligtvis med denna anmälan.

I åtskilliga fall anlitas icke barnmorska vid förlossning och det kan då hända, att pastor först senare får uppgift om barnets födelse. Detta är en olägenhet, som icke kan hjälpas. Såsom ordförande i barnavårdsnämnden är dock pastor nog icke alldeles utan resurser att skaffa behöflig upplysning i tid.

Har nu pastor mottagit underrättelse, att ett barn utom äktenskap blifvit födt inom hans församling, och är modern kyrkobokförd i församlingen, skall han ofördröjligen därom underrätta barnavårdsnämnden. Han bör äfven i födelse- och dopboken anteckna så mycket, som han fått veta. I de flesta fall är pastor för närvarande själf ordförande i barnavårdsnämnden, och i sådant fall saknar gifvetvis föreskriften om meddelande till barnavårdsnämnden all betydelse. Han skall då i stället sätta barnavårdsnämnden i rörelse.

Är däremot kvinnan kyrkobokförd i annan församling, skall pastor sända meddelande till pastorsämbetet i denna, och det åligger då pastor, som mottager anmälan, att underrätta sin barnavårdsnämnd. Det är nämligen barnavårdsnämnden i den församling, där kvinnan är kyrkobokförd, som har att tillsätta barnavårdsman och i öfrigt sköta saken. Att den enligt hittills gällande ordning pastor åliggande plikten att avisera, när anmälan sker enligt 1887 års förordning, därmed icke upphäfts, är själfklart. En sak för sig är, att de båda

anmälningarna eller aviseringarna i enstaka fall kunna sammanfalla.

Skulle den avis, som afsändts till den församling, som uppgifvits såsom rätta inskrifningsorten för barnets födelse, återkomma med besked, att uppgiften var falsk, får ärendet tillsvidare behandlas enligt kyrkoskrifningsförelösningsordningens 14 § 2 mom. och alltså anmälan om födelsen göras till barnavårdsnämnden i nedkomstorten med uppgift om förhållandet. Det åligger då barnavårdsman att vidtaga åtgärder för utforskande af moderns identitet och kyrkobokföringsort. Han äger därvid anlita polismyndigheterna.

Moder till barn utom äktenskap.

K. brefvet den 17 oktober 1778 § 7 är nu upphäfd. Det är icke tillåtet för moder att vara okänd. För hvarje barn, som födes efter den 31 december 1917, skall i födelse- och dopboken samt i församlingsboken modern vara antecknad.

Antagligen komma dock vissa mödrar att göra försök att få vara okända. Sådant försök kan göras på det sätt, att kvinnan enständigt vägrar att uppgifva, hvem hon är, eller också på det sättet, att hon visserligen uppgifver namn och kyrkobokföringsort, men alltsammans är diktadt. Ett sådan försök är emellertid på förhand dömdt att misslyckas, om barnavårdsnämnden och polisen göra sin skyldighet. Någonstades kommer barnet att uppenbara sig och därigenom förråda modern. Pastor bör, då tillfälle därtill erbjuder sig, erinra barnmorskorna om deras plikt att icke hjälpa kvinnan att dölja sig utan i stället erinra henne om den stora risken och ändamålslösheten af ett sådant försök.

Fader till barn utom äktenskap.

Ej heller fader till barn utom äktenskap får numera vara okänd. För hvarje barn skall i födelse- och dop-

boken fadern vara antecknad. Såsom fader får emellertid under inga omständigheter någon antecknas endast på kvinnans uppgift eller på uppgift af barnmorska eller annan, som anser sig veta, hvem som är fader. Icke ens om föräldrarna lefva i konkubinaten och t. o. m. pastor själf anser sig känna saken, får han anteckna någon såsom fader. Utan faderskapet skall vara styrkt på i lagen föreskrifvet sätt. Sådant styrkande af faderskap kan ske på olika sätt.

Det ena sättet är, att mannen inför pastor erkänner sig vara barnets fader. Härvid är att observera, att erkännandet skall ske inför pastor i den församling, där barnet är kyrkobokfördt. Har barnet flyttats till annan församling, får således erkännandet icke mottagas af pastor i den församling, där barnet är födt eller i rätta inskrifningsorten. Ännu mindre får det mottagas i den församling, där fadern är kyrkobokförd, om detta är en annan än den, där barnet är kyrkobokfördt. Men har pastor i barnets kyrkobokföringsort mottagit erkännande af faderskap, åligger det honom att dels införa fadern i kol. 14 af församlingsboken vid barnets namn, dels avisera så väl till den församling, där barnet är födt, som till den församling, där fadern är kyrkobokförd. En nyhet i fråga om sådant erkännande är, att det icke är nog, att mannen erkänner faderskapet, utan kvinman skall också vitsorda riktigheten af hans uppgift.

Ett annat sätt för styrkande af faderskap är, att mannen sluter aftal med kvinnan om underhåll. Sådant aftal skall, för att vara gällande, godkännas af barnavårdsmanen. I regel är det genom barnavårdsmanens pådrifvande som aftalet kommer till stånd. Han känner alltså till, att aftalet uppgjorts. Träffande af sådant aftal innebär gifvetvis erkännande af faderskapet. Och barnavårdsmanen har enligt sin instruktion skyldighet att meddela detta erkännande åt pastor.

Ett tredje sätt är, att faderskapet fastställts genom rättens dom. I sådant fall är det barnavårdsmannen, som fört talan i målet. Han har skyldighet att meddela pastor den fällda domen.

Nu stadgar visserligen lagen, att erkännande af faderskap äfven kan ske i vittnes närvaro inför kronofogde, länsman eller notarius publicus. Man torde dock kunna antaga, att denna utväg mycket sällan kommer att anlitas. Förmodligen kommer den tjänsteman, som mottager sådant erkännande, att förstå, att han bör lämna meddelande därom åt pastor, ehuru detta icke är särskildt föreskrifvet.

Trolofningsbarn.

Det är af vikt, att anteckning finnes i kyrkoböckerna därom, att ett barn är trolofningsbarn, ty trolofningsbarn har arfsrätt efter sin fader, hvilket ett annat barn utom äktenskap icke har, och särskilda regler gälla för trolofningsbarn angående dess namn.

Vid afgörande af, huruvida ett barn är trolofningsbarn, är att gifva akt uppå, att ej vidare bevis därom behöfvas, än att båda föräldrarna erkänna saken. Om de däremot icke båda erkänna, måste frågan dragas inför domstol. Det ena sättet, hvarpå ett barn utom äktenskap blir trolofningsbarn, är, att föräldrarna voro trolofvade redan vid barnets afelse, det andra sättet är, att de därefter ingå trolofning, hvilket kan ske huru långt efter barnets afelse eller födelse som helst. De kunna sedan bryta sin trolofning när helst det behagar dem. Barnet förblir trolofningsbarn.

Styrkande, att ett barn är trolofningsbarn sker för öfrigt på samma vägar, som ofvan angifvits i fråga om styrkande af faderskap.

Ett särskildt sätt, hvarigenom styrkes, att barn är trolofningsbarn, och som nog kommer att oftare än andra sätt förekomma, är, att föräldrarna uttaga lys-

ning. I den försäkran om frihet från vissa äktenskaps-hinder, som vid lysnings uttagande aflämnas, kalla kontrahenterna hvarandra "min trolofvade". Med lysningens uttagande hafva de alltså erkänt sin trolofning. Hafva de då barn, så blir detta barn trolofningsbarn. I de flesta fall står mannen redan i födelse- och dopboken såsom fader. Är så icke förhållandet, får pastor tillfråga dem om saken. Står barnet redan i födelse- och dopboken som trolofningsbarn, är intet vidare att göra. Annars införes anteckning därom. Behöflig avisering sker så, att föreskrifna anteckningar bli gjorda.

Det nu sagda får särskildt observeras. Förut har det varit tillräckligt att i lysnings- och vigselboken anteckna, att barnet legitimerats, hvilken anteckning sedan, då vigsel ägt rum, öfvergick till församlingsboken. Numera skall anteckningen ske äfven i födelse- och dopboken.

Om nu föräldrarna ingå äktenskap genom laga vigsel, får barnet äktenskaplig börd, såsom ofvan är påvisadt. Äger ingen vigsel rum utan lysningen får förfalla, så är dock barnet fortfarande trolofningsbarn, och däri kan ingen ändring ske.

Barns namn.

Därom säger lagen: "barn utom äktenskap erhåller moderns släktnamn". Alltså talar lagen icke om andra namn än släktnamn. I allmänhet veta våra lagar icke om andra namn än dopnamn och släktnamn. Det ginge nu väl an, om man riktigt visste, hvilka namn som äro släktnamn. Äfven sådana namn som Andersson och Larsson kunna enligt lagen om släktnamn vara sådana namn. Klart är, att, om modern heter Lundqvist, hennes barn utom äktenskap skall heta Lundqvist. Men om hon skulle heta Larsdotter? Sådana namn, som bildats af faderns dopnamn, betraktar lagen icke

som verkliga namn utan blott som en beteckning, som anger till hvilken mans familj personen hör. Och ett barn utom äktenskap skulle på det sättet enligt lagen icke ha något annat namn än dopnamnet. Att, såsom stundom skett, kalla ett sådant barn Majasson eller Huldassdotter är visserligen icke olagligt men motbjudande. Heter barnets fader Lars Johanson, så får jag icke kalla det Johanson, ty då behandlar jag namnet Johanson såsom ett släktnamn. Huruvida jag har rätt att kalla barnet Larsson, må lämnas oafgjordt. Så länge vi ha den nuvarande ordningen eller rättare oordningen angående namn, är frågan olöslig.

På riksdagens begäran har af en kommitté utarbetats ett förslag till förordning angående namn, enligt hvilken alla tillnamn skola behandlas som släktnamn. Skulle detta beslutas, så är saken klar. Men under väntan på detta får prästerskapet reda sig med det vi ha.

Såsom ett råd, icke som en i lag grundad regel, må tillstyrkas, att namnet för ett barn bildas af moderns tillnamn så att, om hon är dotter till Lars Johansson och kallar sig Larsdotter, barnet får heta Larsson. Kallar hon sig däremot Johanson, så har hon gjort Johanson till släktnamn, och då skall barnet heta Johanson.

Rörande namn å trolofningsbarn äro särskilda regler gifna. Äfven ett sådant barn har moderns släktnamn, så vida ej annat begäres. Men det kan få faderns släktnamn, om förmyndaren så bestämmer. Därvid är att märka, att det i regel är modern, som är barnets förmyndare. Yrkar hon, att barnet skall hafva faderns namn, så behöfves icke faderns bifall, utan det blir som hon vill. Är fadern förmyndare, så sammanfalla reglerna för trolofningsbarn med reglerna för andra barn utom äktenskap. Fadern bestämmer, huruvida barnet skall hafva hans eller moderns släktnamn.

Trolofningsbarn, som blifvit myndigt, äger utan vidare taga sin faders släktnamn.

Om fadern till ett barn utom äktenskap vill, kan han gifva barnet sitt släktnamn. Blir modern gift med en annan man än barnets fader, så kan hennes man gifva barnet sitt namn, om förmyndaren därtill ger sitt bifall. Detta kan, om barnet uppfostras i hans familj, vara ändamålsenligt och bör tillstyrkas, emedan barnet därigenom knytes närmare familjen och icke behöfver känna sig stå i visst afseende utanför syskonkretsen.

Adoption.

Fråga om adoption skötes af vederbörande domstol. Emellertid bör pastor komma ihåg, att då prästbevis begäres för adoption, å detta prästbevis skall skrivas besked om båda makarnes namn och födelsetid, i händelse att det är äkta makar, som önska adoptera. Äfvenså skall uppgifvas, huruvida adoptanten har bröstarfvingar, hvarvid erinras, att kvinnas barn utom äktenskap är hennes bröstarfvinge och trolofningsbarn är bröstarfvinge till båda sina föräldrar.

Hvad angår adopterad barns namn, är regeln den, att det får adoptivföräldrarnes släktnamn, såvida ej domstolen annorlunda förordnar. Meddelande, att adoption ägt rum, erhålles från domstolen, och å detta meddelande är angifvet, hvad barnet skall heta, om det icke skall ha adoptivfaderns namn. På adoptivföräldrars begäran får intet annat namn gifvas barnet, än adoptivfaderns.

Äfven en vuxen person kan adopteras.

Har en person blifvit adopterad, så kommer han i samma ställning till adoptivföräldrarne, som om han vore deras eget barn. Detta har bland annat den följden, att om en sådan adopterad person vill ingå äktenskap och är vid den ålder, att han skall ha giftomanna-

samttycke, det är adoptivföräldrarna och icke de verkliga föräldrarna, som skola lämna sådant. Vidare är äktenskap mellan adoptivbarnet och dess adoptivfader (eller moder) förbjudet. Däremot är äktenskap mellan ett adoptivbarn och en verklig son eller dotter till adoptivföräldrarna icke förbjudet.

Vid anmälan om adoption gälla samma regler angående anteckning och avisering, som gälla i fråga om barns födelse, faderskap o. s. v.

Allmänna regler angående inskrifning och avisering.

De bestämmelser om ändring och tillägg i kyrkoskrifningsförordningen, som föranledts af de nya lagarna, utgå först från den grundsatsen, att allt hvad som angår en persons familjerättsliga ställning skall vara samladt i födelse- och dopboken. De inskrifningar, som där göras, när ett barn utom äktenskap först anmäles, kunna därför komma att efteråt på olika sätt ändras eller fullständigas.

De kompletteringar eller ändringar, som kunna påkallas i födelse- och dopboken, äro:

1) Införande af barnets namn, om det icke vid första anmälan uppgafs.

2) Införande af moderns namn, om det icke vid barnets anmälan var känt, eller införande af rätt namn, i händelse modern först lämnat falsk uppgift. Därtill behöflig uppgift fås af barnavårdsmannen.

3) Införande af faderns namn. Uppllysning därom erhålles antingen genom direkt erkännande af fadern själf eller genom barnavårdsmannen eller genom avis från den församling inför hvars pastor erkännandet skett därför, att barnet är där kyrkobokfördt.

4) Införande, att barnet är trolofningsbarn. Sådan anteckning kan bekvämast ske därigenom att framför

moderns namn sättes "hans trolofvade" samt instreckningen kol. 12 eller 14 utstrykes och i stället sättes streck i kol. 13. Upplysning, att ett barn är trolofningsbarn, erhålles antingen genom direkt anmälan af föräldrarna, särskildt vid uttagande af lysning, eller från barnavårdsmannen.

5) Utstrykande af den antecknade faderns namn och insättande af den verkliga fadern, så snart det styrkts, hvem denne är, i det fall att domstol förklarar barnet sakna äktenskaplig börd, eller det på sätt härofvän anmärkts kommit till pastors kännedom, att anteckningen af fader var felaktig. Uppgift, att domstol förklarar barnet sakna äktenskaplig börd, kommer från domstolen.

6) Anteckning, att ett barn adopterats. Underrättelsen kommer från domstolen. Anteckning om adoptionen sker med angifvande af adoptivföräldrarnes namn och bostad i kol. 21.

I hvilka fall avisering skall ske af dessa nämnda förhållanden följer omedelbart af reglerna för inskrifning. Det skall först och främst aviseras så, att alla anteckningar om ett barns eller en persons familjerättsliga ställning komma in i födelse- och dopboken eller i födelse- och dopböckerna, om personen är enligt kyrkoskrifningsförfordningen inskrifven i två eller tre. Gäller det ett barn, som är kyrkobokfördt i en annan församling än den, där det är födt, så synes af församlingsboken, hvar det är födt, och dit aviseras i första hand samt sedan därifrån vidare, om så behöfves.

Ett obehag i detta afseende göra Adolf Fredriks församling i Stockholm och Annedals församling i Göteborg. I dessa församlingar ligga de båda städernas barnbördshus. Om en avis sändes dit och barnet icke finnes där i födelse- och dopboken, så är det födt å barnbördshuset, och det finns ej annan utväg än att där efterfråga, hvart dopattesten sändts, så vida icke

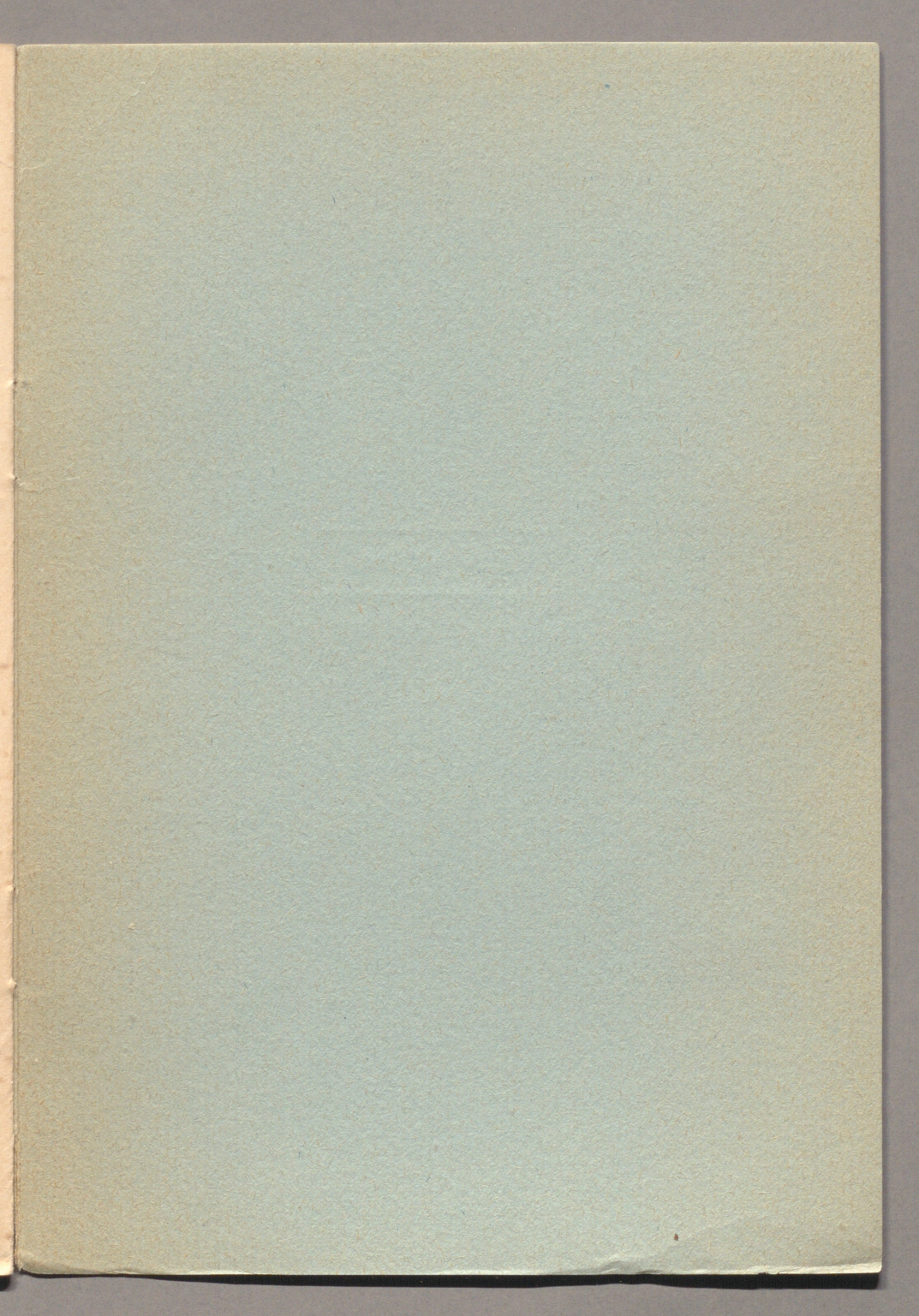
pastorsämbetena i dessa församlingar äro nog tjänstvilliga att taga reda på förhållandet.

En annan omständighet att taga i betraktande är, att i kol. 14 i församlingsboken skola båda föräldrarna vara antecknade, om barnet står hos fosterföräldrar, och om det står hos den ene af föräldrarna, skall den andre vara antecknad. Där skall också stå, om barnet är trolfningbarn eller blifvit adopterat. Alltså skall aviseras så, att dessa anteckningar kunna göras.

Dessa anteckningar medfölja icke å flyttningsbetyg, sedan barnet fyllt femton år.

En annan grundsats, som nu gjort sig gällande, är, att full likställighet skall råda emellan man och kvinna i fråga om barn utom äktenskap. Nu är det så, att när en kvinna föder barn utom äktenskap, så inskrifves barnet under henne i församlingsboken, men anteckningen, att hon har ett sådant barn, följer henne icke å flyttningsbetyg, om hon flyttar utan att hafva barnet med sig. Så skall också för mannen anteckning, att han har ett sådant barn, införas i församlingsboken en gång, men följer icke med på hans flyttningsbetyg, såvida han icke har barnet med sig. En följd däraf är, att då en man erkänt sig vara fader till ett barn utom äktenskap och han icke är kyrkobokförd i den församling, där erkännandet skett, pastor, som mottagit hans erkännande skall avisera om saken till den församling, där fadern är kyrkobokförd. Därvid skall barnets namn, födelseort och födelsetid angifvas.

De nya uppgifter, som pastor får som barnavårdsnämndens ordförande, hafva icke här berörts. Vägledning i detta afseende kommer att lämnas af annan hand.

Pris 30 öre
